

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

REĢIONU KOMITEJA

82. PLENĀRSESĪJA 2009. GADA 3.–4. DECEMBRĪ

Reģionu komitejas atzinums “Seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošana” un “Cilvēku tirdzniecības novēršana un apkarošana un cietušo aizsardzība”

(2010/C 141/10)

REĢIONU KOMITEJA

- piekrīt viedoklim, ka seksuālā vardarbība pret bērniem un bērnu seksuālā izmantošana, tostarp bērnu pornogrāfija, kas kopā ar citiem līdzīgiem ekspluatācijas veidiem, piemēram, ubagošanu, iesaistīšanu sīkās noziedzības aprītē vai orgānu iegūšanu, jāaplūko saistībā ar cilvēku tirdzniecību, ir smags cilvēktiesību un it īpaši cilvēka cieņas un bērnu tiesību pārkāpums un šajā jomā ir vajadzīga vienota, bezkompromisu ES pieeja;
- apzinās, ka pornogrāfiski bērnu seksuālās izmantošanas attēli un bērnu seksuālās izmantošanas citi veidi paplašinās un izplatās, izmantojot jaunas tehnoloģijas, un pasākumi, lai to novērstu, nav bijuši pietiekami efektīvi un to iedarbība nav bijusi pietiekami ātra. Tāpēc visos līmeņos ir jāmeklē piemēroti risinājumi, ieskaitot attiecīgā resora darbinieku izglītošanu un prasmju un zināšanu pilnveidošanu vietējā un reģionālajā līmenī ar mērķi atbalstīt šādu darbību atklāšanu un novēršanu;
- piekrīt viedoklim, ka sodiem jābūt efektīviem, preventīviem un samērīgiem ar noziedzīgā nodarījuma smagumu arī tādēļ, lai padarītu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu efektīvāku un uzlabotu starptautisko tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu sadarbību;
- atbalsta viedokli, ka attiecībā uz smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, piemēram, bērnu seksuālo izmantošanu un bērnu pornogrāfiju, kā arī citiem izmantošanas veidiem, kas saistīti ar cilvēku tirdzniecību, vajadzīga visaptveroša pieeja, kurā ietilpst likumpārkāpēju kriminālvajāšana, cietušo bērnu aizsardzība un nodarījumu novēršana un kontrole, tostarp informējot sabiedrību un veicot izglītojošus pasākumus;
- atgādina, ka cilvēku tirdzniecība ir gan globāla, gan vietēja mēroga problēma. Tāpēc tās apkarošanā vietējām pašvaldībām jāuzņemas vadošā loma. Tiesību aktu īstenošana un kriminālvajāšana var būt efektīva tikai tad, ja visi pārvaldības līmeņi, darba devēju organizācijas, privātais sektors, arodbiedrības un NVO aktīvi sadarbosies partnerībā.

Ziņotājs: Štúrovo mērs Ján Oravec kgs (SK/PPE)

Atsauces dokumenti

Priekšlikums Padomes pamatlēmumam par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, ar ko atceļ Pamatlēmumu 2004/68/TI

COM(2009) 135 galīgā redakcija

Priekšlikums Padomes pamatlēmumam par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru atceļ Pamatlēmumu 2002/629/TI

COM(2009) 136 galīgā redakcija

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. piekrīt viedoklim, ka seksuālā vardarbība pret bērniem un bērnu seksuālā izmantošana, tostarp bērnu pornogrāfija, kas kopā ar citiem līdzīgiem ekspluatācijas veidiem, piemēram, ubagošanu, iesaistīšanu sīkās noziedzības aprītē vai orgānu iegūšanu, jāaplūko saistībā ar cilvēku tirdzniecību, ir smags cilvēktiesību un it īpaši cilvēka cieņas (Pamattiesību hartas 1. pants) un bērnu tiesību (Pamattiesību hartas 24. pants un 1989. gada Ņujorkas Konvencija par bērna tiesībām) pārkāpums un šajā jomā ir vajadzīga vienota, bezkompromisu ES pieeja;

2. atkārtoti uzsver, ka, ņemot vērā vietējā un reģionālā līmeņa tuvumu iedzīvotājiem, no seksuālās vardarbības cietušie tā iestādēs varētu vērsties vispirms. Palielinot resursus, būs iespējama visaptverošāka iesaiste politikas veidošanā līdztekus stratēģijām šī parādības apkarošanai;

3. apzinās, ka pornogrāfiski bērnu seksuālās izmantošanas attēli un bērnu seksuālās izmantošanas citi veidi paplašinās un izplatās, izmantojot jaunas tehnoloģijas, un pasākumi, lai to novērstu, nav bijuši pietiekami efektīvi un to iedarbība nav bijusi pietiekami ātra. Tāpēc visos līmeņos ir jāmeklē piemēroti risinājumi, ieskaitot attiecīgā resora darbinieku izglītošanu un prasmju un zināšanu pilnveidošanu vietējā un reģionālajā līmenī ar mērķi atbalstīt šādu darbību atklāšanu un novēršanu;

4. Ar Padomes Pamatlēmumu 2004/68/IT par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas – nodarījumu ar plašu pārrobežu dimensiju – apkarošanu, tiek tuvināti dalībvalstu tiesību akti, lai vissmagākos pret bērniem vērstas vardarbības un bērnu seksuālās izmantošanas veidus atzītu par kriminālsodāmiem, paplašinātu valstu jurisdikciju un sniegtu minimālo atbalstu cietušajiem kā pirms, tā arī pēc sprieduma pasludināšanas;

5. uzskata, ka ANO Konvencijai par bērna tiesībām pievienotais Fakultatīvais protokols par bērnu tirdzniecību, bērnu prostitūciju un bērnu pornogrāfiju un jo īpaši Eiropas Padomes Konvencija par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību ir nozīmīgi soļi, lai uzlabotu starptautisko

sadarbību šajā jomā. Tāpēc Komiteja aicina dalībvalstis aktīvāk atbalstīt Eiropas Padomes Konvencijas ratifikācijas procesu;

6. atbalsta viedokli, ka attiecībā uz smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, piemēram, bērnu seksuālo izmantošanu un bērnu pornogrāfiju, kā arī citiem izmantošanas veidiem, kas saistīti ar cilvēku tirdzniecību, vajadzīga visaptveroša pieeja, kurā ietilpst likumpārkāpēju kriminālvajāšana, cietušo bērnu aizsardzība un nodarījumu novēršana un kontrole, tostarp informējot sabiedrību un veicot izglītojošus pasākumus. Visi pasākumi minēto nodarījumu apkarošanai ir jāveic, ņemot vērā, pirmkārt, bērna intereses un ievērojot bērna tiesības. Pamatlēmums 2004/68/TI jāaizstāj ar jaunu instrumentu, kas nodrošina visaptverošu tiesisko sistēmu minētā mērķa sasniegšanai un bērnus visās dalībvalstīs aizsargā pret noziedzniekiem no visām dalībvalstīm;

7. atbalsta viedokli, ka smagām seksuālās vardarbības pret bērniem un bērnu seksuālās izmantošanas formām ir jāpiemēro efektīvas, nodarījuma smagumam atbilstošas un preventīvas sankcijas. Tas jo īpaši attiecas uz jauna veida seksuālo vardarbību un seksuālo izmantošanu, ko atvieglo informācijas tehnoloģiju lietošana. Turklāt bērnu pornogrāfijas definīcija ir jāprecizē un jāatvieglo starptautiskajos instrumentos ietvertajai definīcijai. Tāpat arī jāstiprina procesuālās normas, lai nodrošinātu to, ka noziedzniekiem piemēro vienādas procedūras, un, īpaši svarīgi, lai izvairītos no nevajadzīgas kavēšanās, kas var mazināt vienu no soda mērķiem – audzinošo ietekmi;

8. būtu jāatvieglo nodarījumu izmeklēšana un apsūdzību izvirzīšana kriminālprocesā, ņemot vērā cietušo bērnu grūtības ziņot par vardarbību un likumpārkāpēju anonimitāti kibertelpā. Jānosaka nepārprotams pilnvarojums veikt izmeklēšanu, pamatojoties uz precīzu materiālo un teritoriālo kompetenci;

9. norāda, ka gadījumā, ja pašvaldības policijai, kas vislabāk pārzina vietējos apstākļus un tādējādi tai var būt izšķiroša nozīme noziedzīgu darbību atklāšanā, aktīvi jāiesaistās minēto noziegumu apkarošanā, ir jānodrošina tai piekļuve datubāzēm, īpaša apmācība šādu noziedzīgu nodarījumu atklāšanā un jāpiešķir attiecīgas pilnvaras;

10. piekrīt, ka noteikumos par jurisdikciju ir jāveic grozījumi, lai nodrošinātu to, ka personas no Eiropas Savienības, kas pastrādājušas vardarbību pret bērniem vai viņus seksuāli izmantojušas, tiek krimināli vajātas, pat ja tās veikušas noziegumus ārpus Eiropas Savienības, jo īpaši, izmantojot tā dēvēto seksa tūrisma. Tomēr Eiropas Savienībai jāizmanto sava politiskā un ekonomiskā ietekme, lai izveidotu līdzīgu tiesisko vidi arī valstīs, kas nav ES dalībvalstis;

11. piekrīt, ka cietušajiem bērniem būtu jānodrošina viegla piekļuve tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un viņi nedrīkst ciest no dalības kriminālprocesā. Tādēļ noteikti jāizmanto dažādi pieejamie tehniskie līdzekļi cietušo liecību ierakstīšanai, īpašie, ja cietušie ir bērni. Tas mazinās vajadzību atkārtot nopratināšanu liecību iegūšanai vai palīdzēs izvairīties no cietušo tiesas saskarsmes ar noziedznieku;

12. atzīst: lai novērstu un mazinātu recidīvismu, visos gadījumos ir jāizvērtē likumpārkāpēju bīstamība un iespējamie riski, ka viņi varētu atkārtoti veikt seksuālos nodarījumus pret bērniem, kā arī jānodrošina viņiem iespēja brīvprātīgi piedalīties efektīvās intervences programmās vai pasākumos, kuros būtu aktīvi jāiesaista arī vietējās pašvaldības;

13. ierosina noteikt: ja likumpārkāpēju bīstamība un risks, ka nodarījumi varētu atkārtoties, ir pietiekami liels, notiesātajiem likumpārkāpējiem vajadzības gadījumā ir uz laiku vai pastāvīgi jāliedz veikt darbību, kas ietver regulāru saskarsmi ar bērniem. Būtu jāatvieglo šādu aizliegumu ieviešana visā ES, un šajā procesā efektīvi jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības;

14. lai apkarotu bērnu pornogrāfiju, īpaši gadījumos, kad oriģinālie materiāli neatrodas ES, būtu jāievieš mehānismi, ar ko no Eiropas Savienības teritorijas bloķēt piekļuvi tīmekļa vietnēm, kas ietver vai izplata bērnu pornogrāfiju;

15. izskatāmais pamatlēmums saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem nosaka minimālās prasības minēto mērķu sasniegšanai Eiropas līmenī, un tajā paredzēti tikai tādi pasākumi, kas ir noteikti nepieciešami;

16. atzīmē, ka izskatāmajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši cilvēka cieņa, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegums, bērna tiesības, tiesības uz brīvību un drošību, vārda un informācijas brīvība, personas datu aizsardzība, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, kā arī tiesiskuma princips un noziedzīga nodarījuma un soda samērīguma princips. Pamatlēmuma galvenais mērķis ir nodrošināt minēto tiesību pilnīgu ievērošanu.

Pamatlēmuma priekšmets nav nepilngadīgu personu labprātīgu seksuālo attiecību regulējums.

17. atgādina, ka cilvēku tirdzniecība ir gan globāla, gan vietēja mēroga problēma. Tāpēc tās apkarošanā vietējām pašvaldībām jāuzņemas vadošā loma. Tiesību aktu īstenošana un kriminālvajāšana var būt efektīva tikai tad, ja visi pārvaldības līmeņi, darba devēju organizācijas, privātais sektors, arodbiedrības un NVO aktīvi sadarbosies partnerībā;

18. piekrīt, ka cilvēku tirdzniecība ir smags noziedzīgs nodarījums, ko bieži izdara organizētās noziedzības ietvaros, un rupjš cilvēktiesību pārkāpums. Tāpēc tā atbalsta holistisku, vienotu un stingru ES pieeju šīs problēmas risināšanai, nosakot to par vienu no prioritāriem uzdevumiem;

19. atbalsta Eiropas Savienības apņēmību novērst un apkarot cilvēku tirdzniecību un aizsargāt no tirdzniecības cietušo personu tiesības. Šajā nolūkā ir pieņemts Padomes 2002. gada 19. jūlija Pamatlēmums 2002/629/TI par cilvēku tirdzniecības apkarošanu un ES plāns par labāko praksi, standartiem un procedūrām cilvēku tirdzniecības apkarošanai un novēršanai (2005/C 311/01);

20. atzinīgi vērtē to, ka izskatāmajā pamatlēmumā ir pieņemta integrēta un holistiska pieeja cīņai pret cilvēku tirdzniecību. Izskatāmā pamatlēmuma galvenie mērķi ir stingrāki preventīvie pasākumi un kriminālvajāšana, kā arī cietušo tiesību aizsardzība. Bērni sava vecuma dēļ var nonākt nedrošās situācijās, ir neaizsargātāki, un tāpēc ir lielāks risks, ka viņi varētu kļūt par cilvēku tirdzniecības upuriem. Visi šā pamatlēmuma noteikumi būtu jāpiemēro, ievērojot bērna intereses saskaņā ar ANO 1989. gada Konvenciju par bērna tiesībām;

21. apzinās, ka ANO Konvenciju pret pārnacionālo organizēto noziedzību papildinošais ANO 2000. gada Protokols par cilvēku tirdzniecības, jo sevišķi tirdzniecības ar sievietēm un bērniem, novēršanu, apkarošanu un sodīšanu par to un Eiropas Padomes 2005. gada Konvencija par cīņu pret cilvēku tirdzniecību ir būtiski soļi starptautiskās sadarbības veicināšanai cīņā pret cilvēku tirdzniecību. Lai sekmētu tiesību aktu tuvināšanas norisi, izskatāmajā pamatlēmumā pieņemta noziedzīga nodarījuma plaša definīcija, kas ietverta minētajos ANO un Eiropas Padomes tiesību aktos. Šī definīcija ietver dažādus upuru tipus – ne tikai sievietes, bet arī bērnus un vīriešus; un dažādus ekspluatācijas veidus – ne tikai seksuālo izmantošanu, bet arī piespiedu darbu, ubagošanu un bērnu iesaistīšanu sīkās noziedzības apritē, kā arī cilvēku tirdzniecību orgānu izņemšanas nolūkos, kas var būt saistīta ar orgānu tirdzniecību un ir rupjš cilvēka cieņas un fiziskās integritātes pārkāpums;

22. piekrīt viedoklim, ka sodiem jābūt efektīviem, preventīviem un samērīgiem ar noziedzīgā nodarījuma smagumu arī tādēļ, lai padarītu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu efektīvāku un uzlabotu starptautisko tiesībsardzības un tiesu iestāžu sadarbību. Nosakot atbildību pastiprinošus apstākļus, jāņem vērā nepieciešamība īpaši aizsargāt cietušos, kas atrodas nedrošā situācijā, tostarp visus bērnus un pieaugušos, kas ir neaizsargāti personīgu apstākļu vai noziedzīgā nodarījuma fizisku vai psiholoģisku sekū dēļ; jebkurā gadījumā jāsadarbojas visām iestādēm, kas darbojas nepilngadīgo aizsardzības un cilvēku tiesību jomā, un kriminālvajāšanas iestādēm jānodrošina efektīva izmeklēšana un tiesu prakse;

23. atbalsta viedokli, ka saskaņā ar kompetentas iestādes lēmumu cietušie jāaizsargā no kriminālvajāšanas un sodīšanas par nelikumīgām darbībām, kurās tie bijuši iesaistīti, pakļaujoties visiem nelikumīgajiem līdzekļiem, ko izmantojuši cilvēku tirgotāji, piemēram, imigrācijas likumu pārkāpšana, viltotu dokumentu izmantošana vai noziedzīgi nodarījumi, kas iekļauti tiesību aktos par prostitūciju. Tomēr apstākļi jāizvērtē rūpīgi un individuāli. Šādas aizsardzības papildu mērķis ir mudināt cietušos būt par lieciniekiem kriminālprocesā;

24. Padomes 2001. gada 15. marta Pamatlēmumā par cietušo statusu kriminālprocesā (2001/220/TI) noteikts cietušo tiesību kopums kriminālprocesā, tostarp tiesības uz aizsardzību un kompensāciju, taču cilvēku tirdzniecībā cietušie arī ir nedrošā situācijā, un tāpēc ir vajadzīgi īpaši viņiem paredzēti pasākumi. Šādi upuri, kas cieš no noziedzīgu darbību, kas saistītas ar cilvēku tirdzniecību, sekām, tostarp orgānu izņemšanas, ir jāaizsargā pret iebiedēšanu un sekundāru viktimizāciju, tas ir, turpmāku viktimizāciju vai traumu, ko rada kriminālprocesa norises veids. Turklāt jānosaka īpaši līdzekļi efektīvas aizsardzības un kompensācijas nodrošināšanai;

25. uzskata, ka cietušajiem jābūt iespējai efektīvi īstenot savas tiesības. Tāpēc cietušajiem jābūt pieejamai atbilstīgai palīdzībai (dažos gadījumos – vispārēji obligātai) pirms kriminālprocesa, tā laikā un pēc tā. Izskatāmajā pamatlēmumā dalībvalstīm noteikts pienākums sniegt visiem cietušajiem palīdzību, kurai jābūt pietiekamai, lai nodrošinātu viņu atlabšanu un aizsardzību;

26. ir pārliecināta, ka ar cilvēku tirdzniecību ir saistītas lielas naudas summas un šajā nelegālajā darbībā iesaistītie noziedznieki gūst lielu peļņu, un rosina dalībvalstis izmantot noziedzniekiem konfiscētos līdzekļus, lai finansētu šo bērnu papildu terapiju un integrāciju;

27. Direktīvā 2004/81/EK paredzēta uzturēšanās atļaujas izsniegšana tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri, bet Direktīva 2004/38/EK regulē

Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, tostarp aizsardzību pret izraidīšanu, savukārt izskatāmajā pamatlēmumā noteikti īpaši aizsardzības pasākumi visiem cilvēku tirdzniecībā cietušajiem, taču tas neattiecas ne uz viņu uzturēšanās nosacījumiem dalībvalstu teritorijā, ne arī uz citiem jautājumiem, kas ir Kopienas kompetencē;

28. uzskata, ka papildus pasākumiem, kas ir pieejami pieaugušajiem, katrai dalībvalstij jānodrošina arī īpašu aizsardzības pasākumu pieejamība cietušajiem bērniem;

29. atzinīgi vērtē ierosinājumu katrai dalībvalstij izveidot un/vai pilnveidot rīcībpolitiku, lai novērstu cilvēku tirdzniecību, paredzot arī pasākumus, lai mazinātu pieprasījumu, kas ir pamatā visiem izmantošanas veidiem, tostarp pētniecības, informācijas, izpratnes vairošanas, izglītības pasākumus, kā arī Eiropas līmeņa sabiedrības informēšanas kampaņas, lai veicinātu cilvēku tirdzniecības holistisku definīciju un cīnītos ar sekundāro viktimizāciju. Izstrādājot šādas iniciatīvas, katrai dalībvalstij būtu jāņem vērā ar dzimumu saistītas īpatnības un bērna tiesības;

30. [Eiropas Parlamenta un Padomes ... Direktīvā 2009/.../EK, ar ko nosaka obligātos standartus sankcijām pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli] ir noteikti sodi darba devējiem, kuri nodarbina dalībvalstīs nelegāli uzturošos trešo valstu valstspiederīgos un kas, kaut arī nav apsūdzēti vai notiesāti par cilvēku tirdzniecību, izmanto kādas personas darbu vai pakalpojumus, zinot, ka šī persona ir cilvēku tirdzniecības upuris. Dalībvalstīm papildus iepriekš minētajam būtu jāapsver iespēja noteikt sankcijas pret visām personām, kas izmanto upura pakalpojumus, zinot, ka to sniedzējs ir cilvēku tirdzniecības upuris;

31. atbalsta priekšlikumu izveidot valstu uzraudzības sistēmas, piemēram, valsts ziņotāji vai līdzīgi mehānismi, lai vāktu datus un veiktu cilvēku tirdzniecības tendenču novērtējumu, izvērtētu cilvēku tirdzniecības apkarošanas politikas rezultātus un sniegtu padomus valdībām un parlamentiem par rīcības izvēršanu cīņā pret cilvēku tirdzniecību;

32. uzsver arī vajadzību izpētīt iemeslus, kas organizētām grupām ļauj nodarboties ar cilvēku tirdzniecību. Šie iemesli galvenokārt ir bezcerība un bieži vien nestabilie ekonomiskie un sociālie apstākļi izcelsmes valstīs. Izredzes uzlabot dzīves apstākļus veicina daudzu cietušo nonākšanu organizētu grupu rokās. Šīs grupas savus upurus izmanto nelegālam darbam, prostitūcijai, ubagošanai, orgānu iegūšanai vai citām pretlikumīgām darbībām;

33. norāda, ka pašvaldības policija, kas ļoti labi pārzina vietējo teritoriju un situāciju, var lielā mērā atvieglot šādu noziedzīgu darbību atklāšanu, to izcelsmes noskaidrošanu un stāvokļa novērošanu. Tādā gadījumā jānodrošina, ka tai ir piekļuve datu bāzēm, īpaša apmācība šāda veida noziedzīgu nodarījumu atklāšanā un jāpiešķir tai attiecīgas pilnvaras;

34. stingri atbalsta Eiropas Savienības pasākumus nelegālās imigrācijas novēršanai, jo tieši nelegālie imigranti ir cilvēku tirdzniecības potenciālie upuri;

35. atzīst: tā kā, darbojoties vienpusēji, dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt izskatāmajā pamatlēmumā izvirzīto mērķi, proti, cīnīties pret cilvēku tirdzniecību, turklāt ietekmes un mēroga dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Eiropas Savienības līmenī, Eiropas Savienība var lemt par pasākumiem saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā tas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā. Saskaņā ar pēdējā minētajā pantā noteikto proporcio-

nalitātes principu pamatlēmumā noteikti tikai tādi pasākumi, kas nepieciešami izvirzītā mērķa sasniegšanai;

36. uzsver, ka izskatāmajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, sevišķi cilvēka cieņa, verdzības, piespiedu darba un cilvēku tirdzniecības aizliegums, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegums, bērna tiesības, tiesības uz brīvību un drošību, vārda un informācijas brīvība, personas datu aizsardzība, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, tiesiskuma princips un noziedzīga nodarījuma un soda samērīguma princips;

37. atzīst, ka cilvēku tirdzniecības upuri savas pieredzes dēļ vienmēr ir traumēti un stigmatizēti, un vietējās un reģionālās pašvaldības bieži vien ir atbildīgas par rehabilitācijas un pārcelšanās pakalpojumiem. Šī pašvaldību loma būtu jāatzīst, un minēto pasākumu atbalstam būtu jāpiešķir atbilstoši līdzekļi.

II. IETEIKUMS GROZĪJUMAM

Priekšlikums Padomes Pamatlēmumam par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, 10. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Kriminālprocesa ietvaros dalībvalstis sniedz cietušajiem nepieciešamo palīdzību un atbalstu, lai tie varētu atgriezties normālā sabiedriskajā dzīvē un atbrīvoties no nodarījuma izdarītāju ietekmes, tostarp nodrošina viņiem drošu izmitināšanu un materiālo palīdzību, nepieciešamo medicīnisko aprūpi, tostarp psiholoģisko palīdzību, konsultācijas un informāciju, palīdzību, lai viņu tiesības un intereses varētu tikt pārstāvētas un ņemtas vērā kriminālprocesā, kā arī attiecīgā gadījumā rakstveida un mutiskās tulkošanas pakalpojumus. Dalībvalstis ņem vērā visneaizsargātāko personu īpašās vajadzības.	Kriminālprocesa ietvaros dalībvalstis sniedz cietušajiem nepieciešamo palīdzību un atbalstu, lai <u>viņu tiesības un intereses varētu tikt ņemtas vērā kriminālprocesā. Atbalsts tiek sniegts tā, lai cietušie varētu atgriezties normālā sabiedriskajā dzīvē un atbrīvoties no nodarījuma izdarītāju ietekmes, tostarp, nodrošinot dažādus aizsardzības pasākumus, materiālo palīdzību, nepieciešamo veselības aprūpi un dažādus ārstēšanas veidus, kā arī konsultācijas un informāciju. Vajadzības gadījumā tiek nodrošināti rakstveida un mutiskās tulkošanas pakalpojumi.</u> Dalībvalstis ņem vērā visneaizsargātāko personu īpašās vajadzības.

Briselē, 2009. gada 3. decembrī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Luc VAN DEN BRANDE